

[Lehwald.]

krigstidslov, der er vedtaget i 1919 og forlænget i 1926, og som nu søges forlænget igen i 8 Aar. Vi har fra vor Side hidtil ikke kunnet tiltræde denne Lovgivning, fordi den betyder et Indgreb i Ejendomsretten, der efter vort Skøn paa det Tidspunkt var upaa-krævet, og det kan da ikke være Meningen stadig at forlænge denne Lov, hver Gang den udløber, thi saa var det langt bedre, om man straks gjorde den permanent; saa vilde de Folk, det drejer sig om, Ejerne af de paagældende Lejehuse, vide, hvad de havde at rette sig efter i Fremtiden.

Ligesom det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen) skal jeg udtale min Beklagelse af, at vi faar denne Sag i den ellefte Time, uden Tid til at give den en ordentlig Behandling. Hovedaarsagen dertil er vel, at Udvalget i det andet høje Ting har ventet forgæves paa Svar paa en Del stillede Spørgsmaal — og da saa Svaret endelig kom, lød det paa, at der intet Svar kunde gives.

De Ændringer, som er indført i det andet høje Ting, og som er tiltraadt af den højt-ærede Landbrugsminister, er en god Forbedring af Loven, som vi fra vor Side villigt skal anerkende, men der er efter min Mening en vis Uklarhed i den første Ændring, og jeg vil anmode den højtærede Landbrugsminister om at give en Forklaring af den. Der staar i Forslagets § 2, 2det Stykke:

„Kommissionen er berettiget til, hvis den finder det paakrævet, da at forlange oprettet inden for paagældende Amt enten et andet Brug....“

Skal dette forstaas saaledes, at vedkommende Ejer i det Tilfælde skal bygge et nyt Hus, eller kan Ejeren stille et andet Hus af samme Type til Raadighed eller købe et andet Hus af samme Type og stille det til Raadighed? Ligeledes staar der længere nede i samme Paragraf, at Ejeren skal afgive den fornødne Jord til Husmandsbrug til Jordværdien efter Lovgivningen om Oprettelse af saadanne Brug. Dette kan vel ikke forstaas saaledes, at vedkommende Ejer ogsaa skal opføre Bygningerne?

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslaget, da der jo er ønsket nedsat Udvalg derom. Jeg skulde dog ikke have noget imod, om der skulde vise sig Mulighed for at opnaa saadanne Forbedringer, at jeg og mit Parti kunde stemme for Forslaget.

Jeppesen-Drusebjerg: Der er ingen Tvivl om, at Loven af 1919 om Brug af Huse paa Landet, hvoraf det foreliggende

Lovforslag er en Udløber, har virket paa bedste Maade og i Overensstemmelse med sin Hensigt i høj Grad har bidraget til at skabe mere stabile Brugsformer for de Huse, denne Lovgivning omhandler. For saa vidt er der jo al Grund til at føre Loven videre. Men dette gælder ikke alene de enkelte Brug og Bedrifter; Loven har ogsaa i høj Grad bidraget til, at disse Huse er overgaaet fra den tidligere Lejeform eller Forpagtningsform, hvad man nu vil, til fri Ejendom, og denne Virkning af Loven forekommer mig at være meget gavnlig, og den svarer fuldt ud til det, som jeg kan huske, den afdøde Formand i dette høje Ting Hr. Ole Hansen udtalte under Landstingsudvalgsbehandlingen i 1919, at der var ingen Tvivl om, at naar denne Lov blev gennemført, vilde den have den Virkning, at en Del af disse Huse, som var lejet ud paa halvt Aars Opsigelse, vilde gaa over til fri Ejendom. Dette har glædeligvis vist sig at være Resultatet, og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at hvis denne Lovgivning fortsattes, saaledes som Lovforslaget tilsigter, vil det yderligere i de kommende Aar virke hen til, at en betydelig Del af de Lejehuse, der endnu er tilbage, vil gaa over til fri Ejendom.

Hvad angaar de Ændringer, som er vedtaget i det andet høje Ting, kan jeg ikke istemme en Ros over disse Ændringer, som den ærede konservative Ordfører kaldte Forbedringer. Jeg havde hellere set, at Lovforslaget var blevet gennemført i den oprindelige Skikkelse, og jeg er tilbøjelig til at mene, at Ændringerne skaber en vis Uklarhed, og at det vil blive meget vanskeligt at faa dem affattet i en Form, som fastslaar i Enkeltheder, hvad der er Meningen, hvorledes disse Ændringer skal forstaas, og hvorledes det, som er tilsigtet, skal kunne gennemføres, nemlig at hvis et eller andet af disse Huse er egnet for andre Formaal, specielt til Udparcellering til Villabebyggelse — det maa vel være noget saadant, der tænkes paa —, skal der kunne finde en Udligning Sted, derigennem at et andet Hus stilles til Raadighed. Jeg tror, at det vil skabe store Vanskeligheder at finde ud af dette; men jeg betragter det som et Offer, den højtærede Landbrugsminister har bragt for i det hele at faa Lovforslaget gennemført, med specielt Henblik paa, hvorledes Stemningen er i dette høje Ting. Saaledes forstaaet er jeg ogsaa paa min Gruppes Vegne rede til at gaa med til Gennemførelse af Loven, og jeg henstiller, at Lovforslaget hurtigt gennemføres her i Tinget.

Jeg kan ikke undlade at udtale min Forbavselse over, at man samtidig med, at